

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789833088.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

På danseskolen var alle børnene opstillede i flere rækker foran læreren ligesom klasser i en skole. De bedste i den forreste række nærmest læreren, og dernæst række for række, de, der var længst tilbage i kunsten, bagest. Min søster og jeg begyndte naturligvis med at blive placerede bagest, men meget hurtigt blev jeg trukket længere og længere frem, indtil jeg stod i den forønskede forreste række, medens min stakkels søster beholdt sin ydmyge plads. Hun tog sig heller ikke dette videre nær, men glædede sig kærligt over min lykke og var lige glad. En af de bedste elever var Andrea, der senere blev en bekendt, yndet danserinde. Hun var, især som ung pige, meget smuk og havde et afgjort talent. I klæder var hun en af de fineste holdte piger, havde alle slags luksus, men følte også sin overlegenhed både i det ene og det andet. Denne stolte lille pige kom jeg nu til at stå ved siden af og følte med dyb ydmyghed den ære, der vederfaredes mig. Hun dominerede mig ganske og lod mig føle sin overlegenhed, hvor det var hende muligt; hvilket jeg fandt i sin orden, og var usigelig glad, når hun viste sig nogenlunde venlig imod mig. Med stor begærlighed betragtede min søster og jeg balletprøverne; det var jo en helt ny verden, der blev 24 oprullet for os. Når vi da kom hjem, spillede vi hele balletten til stor glæde for vore forældre, især for min fader, der var henrykt over disse præstationer.